

Årsberetning for Uhre Friskole 2012 af tilsynsførende Claus Rosenberg

Jeg har fået lov til at være endnu et år på landets bedste friskole, og hvad skal jeg sige om det år.

Business as usual

Det må være overskriften for en beretning om året der gik på Uhre Friskole set med en tilsynsførendes øjne.

Og her på skolen betyder det ikke, at alt er ved det samme, men nærmere at dette år ligger i forlængelse af en lang række af år, som har mange lighedstegn.

Forandring: Skolen forandrer sig. Tilbygningen er ikke færdig, men det er til at se, at der sker noget.

Vindmøllen er taget i brug, og den viser tydeligt, at der tænkes på mange niveauer på friskolen.

De fysiske forandringer fra de tidligere år, jordvarme og multibane er blevet taget rigtig i brug, og påvirker skolens gang, og skaber dermed forandring.

Lærerne dygtiggør sig, og skaber nye tiltag, som forandrer undervisningen, og udvikler eleverne.

Alle og alt forandrer sig løbende, og alligevel formår den her skole at fremstå med en

Stabilitet, som er speciel.

Skal en skole forandre sig på en god måde, skal der være et godt fundament at stå på, og det er der her.

Der er en konstant influenza, som alle er smittet med på den her skole, og det er glæde i dagligdagen. Og den virus er stabil.

Der er fysiske rammer, som godt nok forandrer sig, men i respekt for det, der har været.

Og der er glade, begejstrede, frække, søde, forvirrede, store og små børn. Det er det mest stabile fundament for den her skole, og de unger bliver uforanderligt ved med at have gåpåmod og nysgerrighed. Og det skaber skole og lærdom.

Og med blandingen af gamle (undskyld Christian!) og nytilkomne lærere, bliver udviklingen sikret, men med tilpas afsæt i værende og blivende værdier. En stabil udvikling.

Og på sit lille kammer sidder Hr. skoleleder, som en meget stabil faktor for den her skole. Det var til at se til Kents talmæssigt mærkværdige jubilæum. Men et eller andet sted gav mandens antal år på skolen i alt 25, og det er stabilitet.

Og **forandring** hos Kent. Ikke meget, så vidt jeg kan overskue det. Han har i al den tid, jeg kender til, været garant for, at der sker ting, og det er ikke forandret. Vi har altid kunnet ha gode snakke på hans kontor, og det er heller ikke forandret.

I år er specielt én samtale blevet siddende. Den handlede om tvivlen, dannelsen og optagelsen af nyttig viden.

Kent er af en gammel skole eller nærmere et gammelt seminarie-system. Emner, værdier og viden blev diskuteret, og gik bølgerne højt, måtte forelæsning være forelæsning. En eller anden form for konsensus omkring værdier i det emne, som blev diskuteret, skulle der findes.

Hele det dannelsesbegreb er i dag under angreb til fordel for bevidstløs viden, og tilgang til hinanden, hvor enhver ytring, i heldige tilfælde en holdning, er af samme værdi. Baggrund, begrundelse, værdi og holdnings-engagement er uden betydning, og dannelsesbegrebet bliver pakket væk i smukt gennemsigtigt cellofan til fordel for en elegant indpakket gave af mangelfuld viden, ordflom og U DANNELSE uden fundament.

En ustabil forandring tiljubles på baggrund af uvidenhed, og et århundred-gammelt grundlæggende begreb om dannelse bliver sat i skammekrogen.

Dansen om guldkalven giver hurtig tilfredsstillelse og indbildt syge.

Men den grundlæggende dannelse er ikke glemt på Uhre Friskole, - *"tror det skyldes både Kents seminarie-baggrund og lærernes tilgang til dannelse"* -

Jeg oplever tilstedeværelsen af det, hver gang jeg er her. Der er den værdifulde morgensamling med sang, empatien overfor hinanden eller elevernes fantastiske nysgerrighed. De spørger om de utroligste ting, når jeg er med i en klasse, og de spørger stoffet om alle mulige kundskaber. Besøgene i klasserne er hver gang en fornøjelse og en påfyldning af glæde over de her friskolebørns tilgang til skolelivet. Nysgerrighed er et godt fundament for livet, og et godt fundament for udvikling.

Det råstof tager børnene med til skolen, og med det bringer de fyld og fremdrift ind i klasserne og fagene. Og de gør sig klar til fremtiden. Med hele LEGO Education-delen får børnene lov til at prøve kræfter og ideer af i en helt anden sammenhæng end sædvanligt, og entrepreneurskab i undervisningen er jo groet ind i hverdagen, så børnene stille og roligt bliver klædt på til et af de store krav i det omliggende samfund: Omstillingsparathed og idérigdom.

Afslutningsvist vil jeg, for at sætte en tyk streg under det tidligere sagte, konstatere, at det er svært at sætte fingre på noget her på skolen.

Den undervisning de får, og det liv de lever her på Pegasus's skole, gør dem fuldt ud flyvedygtige til at blafre rundt i det, samfundet måtte byde dem. Selv i en susende voldsom novemberkuling.